

אוצר הנפש

* **		
19:36	18:23	י-ם
19:38	18:38	ת"א
19:38	18:30	חיפה
19:38	18:40	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הפרשה

החידוש היהודי – אתערותא דלתתא

מיני תכונות מיוחדות שמאפיינות יהודים – רחמנים, ביישנים, גומלי חסדים. אלה מידות, אך האם יש עוד משהו שהוא חידוש יהודי?

כתוב שבאמת החידוש היהודי הוא התפיסה והכח לפעול מלמטה, בבחינת "אתערותא דלתתא" ש"באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא". כתוב שאינו-יהודי לא יכול לעורר למעלה לפי מה שהוא מתעורר מלמטה. יש פסוק "הוי' צלך על יד ימינך" – ה' הוא הצל שלנו – או "דע מה למעלה – ממך", שכל מה שלמעלה הוא ממך. זה עיקר החידוש היהודי, שליהודי יש כח באתערותא דלתתא שלו לעורר אתערותא דלעילא. זה בדיוק הנושא של "אשה כי תזריע וילדה זכר".

אם כן, איך נפרש את הקשר בין "אשה כי תזריע וילדה זכר" ל"החדש הזה לכם ראש חדשים"? "החדש הזה", החידוש הזה של "אשה כי תזריע", החידוש של "באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא", הוא "לכם", הוא כח יהודי מיוחד, והוא "ראש חדשים", הראש לכל שאר החידושים שיש בעולם, הכל נגזר מהחידוש של "אשה כי תזריע וילדה זכר".

כך יש לכוון, בפרשת השבוע – שנקראת "תדיר" – "אשה כי תזריע וילדה זכר", ואחר כך קוראים את המקודש, פרשת החדש, שחלה רק פעם בשנה (קוראים אותה בסדר הפרשיות של השנה, אבל בתור פרשת החודש היא תופעה חד פעמית, מקודש). בשנה הזו צריך לכוון את הכוונה היסודית מאד, ש"אשה כי תזריע וילדה זכר" הוא "החדש הזה לכם ראש חדשים" – זה החידוש שאיתו נצא מהגלות, ודווקא עם החידוש הזה, שצריך להיות "אשה כי תזריע" באתערותא דלתתא ואז "ילדה זכר".

(משיעור אור לכ"ז אד"ש ע"ד)

השבת הזאת היא שבת פרשת תזריע, פרשת החדש – מתכוננים לראש חדש ניסן ולחג הפסח, "זמן חרותנו". בשביל "זמן חרותנו" צריך להתחדש – "החדש הזה לכם ראש חדשים". זה שפרשת החדש חלה ביחד עם פרשת תזריע קורה רק בשנה מעוברת, וגם לא בכל שנה מעוברת. כלומר, יש קביעות מיוחדת בשנה הזו של תזריע – "אשה כי תזריע וילדה זכר", "אשה מזרעת תחלה יולדת זכר" – יחד עם "החדש הזה לכם ראש חדשים". אז נפתח ברעיון שמקשר בין שני הדברים. מה הקשר בין "אשה כי תזריע וילדה זכר" ל"החדש הזה לכם ראש חדשים"?

שוב, חז"ל מפרשים על "אשה כי תזריע וילדה זכר" – "אשה מזרעת תחלה יולדת זכר". מה הכוונה? שבאשר יש אתערותא דלתתא, "אשה כי תזריע", אז מה שנולד מזה, הוא גאולה אמתית ושלמה שאין אחריה ולא יכול להיות אחריה גלות. זו גאולה בבחינת זכר, "שירו להוי' שיר חדש" – שיר לשון זכר. כלומר, הגאולה שאנו מצפים לה, כדי שתהיה גאולה אמתית ושלמה, צריכה לבוא מכח אתערותא דלתתא. אנחנו צריכים לעורר את הגאולה, לא לחכות שהיא תרד מהשמים בעצמה – מה שנקרא "איש מזריע תחלה" – אלא צריך להיות "אשה כי תזריע" ואז "ילדה זכר", שאותו זכר הוא עצמו מלך המשיח שבא לגאלנו.

זה תלוי בכולנו – אנחנו, כנסת ישראל, היא האשה. בפרט עם ישראל בדור שלנו, שמה שמאפיין אותו הוא התשובה. כתוב שבעל תשובה ראשי-תיבות בת, "בת תחלה סימן יפה לבנים", ועם הרבה כח של תשובה – אתערותא דלתתא – מתקיים "אשה כי תזריע וילדה זכר".

מה הקשר של זה ל"החדש הזה לכם ראש חדשים"? חדש הוא לשון חידוש. תמיד שואלים מה המיוחד של עם ישראל, מה החידוש שלנו. אפשר לומר שיש כל

אוצר הרמז

הגאולה האחרונה תלויה באמת

"אשה כי תזריע וילדה זכר". רוצים להוליד את המשיח, בחינת זכר, "שיר חדש" שאין אחרי הגאולה שלו עוד גלות. לכן היא נקראת "הגאולה האמתית והשלמה", כמו שהרבי תמיד מדגיש, "אמתית" היינו שאין אחריה גלות ולא יכולה להיות אחריה גלות. לידת גאולה שבבחינת זכר, גאולה אמתית, תלויה באמת, "אשה מזרעת תחלה". (משיעור י' כסלו ע"ח)

י"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר האמרה

חידוש העולם בסיפורי מעשיות

רבי נחמן מברסלב (שיום הולדתו חל ב- א' ניסן), בטל בכלל את כל הצדיקים ורומם את עצמו שהוא יותר גדול מכולם, סבר שהבעל שם טוב בא לעולם בשביל לחולל סדר עולם חדש. כמו שאברהם אבינו חדש בכלל אידישקייט, כך הבעל שם טוב בא לחדש את הכל. **רבי נחמן אמר שכל צדיקי הדור – כולל הסבא משפולי – משמרים את הדת, ורק אני מחדש.** חידוש הוא סוד השמיטה.

מתקבל על הדעת שרבי נחמן יכול לומר כזה דבר – וגם יכול להיות שהוא צודק... זו האחיזה, הנקודה, מה יש לו נגד כולם.

מה זאת אומרת תכל'ס בפועל, לחדש את העולם, לא כמו הצדיקים הכי גדולים?

עדיין סימן שאלה. ללמוד לשם כך ליקוטי מוהר"ן – ודאי לא מספיק. אולי, לימוד סיפורי מעשיות הוא הדבר היחיד שעונה על השאלה הזו. מאד מענין שגם הסבא משפולי היה מספר סיפורי מעשיות – לא כתובים הסיפורים שלו, אבל גם הוא היה ממציא סיפורים. כאילו היתה פה תחרות של סיפורי מעשיות, מי יכול להמציא – למי יש כח המדמה יותר מפותח בסיפורי מעשיות.

סיפורי מעשיות הם כמו שרבי נחמן אומר – סיפורים מימים קדמונים, תורה דעתיקה, עתיקה דעתיקה. כמו שהשפאלער-זיידע אמר שהעולם לא ראוי ל"ספרן של צדיקים"

של אדמו"ר הזקן, הוא גם אמר שאסור להדפיס ולהפיץ את הסיפורי מעשיות. יחסית, אפשר לומר שהתורות לא מענינות אותו בכלל, לא מעלה ולא מוריד, אבל סיפורי מעשיות כבר עברו את הגבול מבחינתו.

דווקא סיפורי מעשיות הם מה שמקרב יהודים היום. הנוסחא של משיח היא "אורות דתהו אבל בכלים דתיקון". אורות דתהו יש – כל השאלה היא כמה כלים דתיקון צריך. אם יש שם אורות דתהו – יש להם הרבה-הרבה כלים דתיקון, הענין לא תלוש. אצל רבי נחמן, בסיפורי מעשיות, עדיין קצת תלוש – אבל דווקא זה מה שמדבר היום.

כשקראתי סיפורי מעשיות לא הייתי חייב להבין מה קורה כאן, מה הסודות – לא צריך, הסיפור בעצמו בשביל להדליק את הנשמה. אחר כך צריך לבוא משהו ולתת לסיפור גם כלים דתיקון. כמו שאמרנו קודם, רבי נחמן שאמר שהבעל שם טוב בא בשביל לחדש, צריך לחדש מהיסוד את כל העסק – החידוש הוא לא הכלים דתיקון.

אפילו הרבי אמר ש'ברוך ה' שיש משהו שדואג לאיזה פן מסוים של האידישקייט, של ההלכה, הנגלה והכל – ובכך נותן לי מקום לפתח מה שאני יכול'. כך אצל רבי נחמן ואצל הבעל שם טוב – 'ברוך ה' שיש משהו אחר שדואג לשגרה, אז אני כבר לא צריך להיות מחויב לשגרה'. מסופר שלפני שהבעל שם טוב התפרסם היו לו כל מיני שלבים בחיים, והיה שלב שהוא היה דיין, שבאו לדון אצלו דיני תורה. קצת קשה לצייר זאת. נגמר הסיפור הזה – הוא גמר עם התיקון הזה והפך להיות בעל שם טוב. גם אצל הרבי ר' זושא, היתה תקופה שהוא היה רב – אחר כך הענין נמחק. הוא רצה שימחק, שלא יזכרו שפעם היה רב, והצליח. עוד פעם, אלה צדיקים שבאים בשביל לחדש.

כשקראתי סיפורי מעשיות לא הייתי חייב להבין מה קורה כאן, מה הסודות – לא צריך, הסיפור בעצמו בשביל להדליק את הנשמה

אוצר השו"ת

הדרך הכשרה לגאולה

שאלה: יש היום כל מיני משיכות לדרכים רוחניות, מדיטציה, מודעות, קבלה ומדיטציה יהודית. האם זו אופנה חולפת או חלק מבשורת הגאולה?

תשובה: אנחנו מאמינים שזה חלק מבשורת הגאולה, אבל צריך לעשות זאת נכון. לא ללכת אחרי יוגה ודברים זרים אחרים – זה לא בשבילנו וגם לא בשביל אומות העולם. בסופו של דבר כל העולם יתאהב בתורה וביפיו של המשיח והתורה החדשה שהוא יגלה לנו. כל הרוחניות נמצאת בתורה. יש נקודות של חכמה באומות, אבל לא דרך חיים רוחנית. התבוננות (מדיטציה) על פי קבלה וחסידות זו ההתחלה, והיא צריכה להתקדם ולהתעצם. כאשר תגיע מסה קריטית של עבודה רוחנית מתוקנת הגאולה תתגלגל מעצמה כמו כדור שלג.

(משיעור מוצאי י' שבט ע"ז)

אוצר הפתגם

(החוש של **חודש ניסן** הוא **חוש ההילוך**) הרגלים של האדם הן כדי ללכת, ואם הרבה זמן האדם לא הולך – כח ההליכה ניזוק. עצם הכח ללכת נחלש ומתעלם בתוך עצמו אם הוא אינו בשימוש. צריך לדעת שחייבים להשתמש בכחות שה' נותן לנו ואם לא הם יעלמו. יש בכך לימוד מאד חשוב. (יז חשון עה) הוי"ו. אם כן, זהו פסוק מיוחד שצריך לקיים בחדש אדר. (משיעור אור ל-ל' שבט תשפ"א)

(משיעור מוצאי יום כיפור תשפ"ב)